

Beleidskader Mensenhandel Regio Rotterdam

2027-2030

“Samen sterk tegen mensenhandel”

Voorwoord

Mensenhandel is één van de zwaarste vormen van criminaliteit, waarbij mensenrechten geschonden worden met een grote inbreuk op de menselijke waardigheid. Mensenhandel draait om uitbuiting.

Daders dwingen slachtoffers om werkzaamheden te verrichten onder vaak erbarmelijke omstandigheden, criminele activiteiten uit te voeren of (onderdelen van) hun lichaam aan anderen ter beschikking te stellen. Daders hebben hier financieel voordeel van. Mensenhandel blijft vaak verborgen. Slachtoffers verkeren veelal in schrijnende situaties waar zij moeilijk zonder hulp van anderen uit kunnen komen.

Mensenhandel is geen probleem dat zich uitsluitend afspeelt in de schaduw van onze samenleving. Het gebeurt midden tussen ons. In wijken, bedrijven, woningen, hotels, recreatieparken, logistieke ketens en steeds vaker in de digitale wereld. Jongeren worden online geronseld voor seksuele of criminele uitbuiting. Arbeidsmigranten raken verstrikt in constructies van afhankelijkheid, misleiding en uitbuiting. Kwetsbare mensen worden gedwongen tot strafbare activiteiten. Hierachter gaan verhalen schuil van mensen die bescherming nodig hebben en van daders die doelbewust misbruik maken van kwetsbaarheid. Die kwetsbaarheid ontstaat vaak vanuit oorzaken en voedingsbodems die zowel in de praktijk als wetenschappelijk bekend zijn, zoals kansenongelijkheid, armoede, schuldenproblematiek en dak- en thuisloosheid. Het terugdringen van deze maatschappelijke risicofactoren verkleint niet alleen de kwetsbaarheid van mensen, maar draagt ook bij aan het voorkomen van mensenhandel en uitbuiting.

De ernst en omvang van mensenhandel vragen om een gezamenlijke en structurele aanpak. Ook landelijk blijft mensenhandel daarom een belangrijk veiligheidsthema. De minister stelt eens in de vier jaar beleidsdoelstellingen vast voor de taakuitvoering van de politie, na overleg met de regioburgemeesters en het Openbaar Ministerie. Net als in de periode 2023-2026 is mensenhandel in de Veiligheidsagenda 2027-2030 aangewezen als één van de geprioriteerde thema's. Daarbij vormt het programma ‘Samen tegen Mensenhandel’ het overkoepelende actieplan van de Rijksoverheid voor de integrale aanpak van mensenhandel.

Tegelijkertijd verandert de aard van mensenhandel voortdurend. Daders passen zich aan maatschappelijke en technologische ontwikkelingen aan en vinden steeds nieuwe manieren om slachtoffers te werven en uit te buiten. Dat vraagt om blijvende alertheid, kennisdeling en een sterke samenwerking tussen gemeenten, politie, Openbaar Ministerie, zorgorganisaties en andere partners. Alleen wanneer zorg-, veiligheids-, bestuurs- en maatschappelijke partners gezamenlijk optrekken, kunnen slachtoffers eerder in beeld komen, passende hulp ontvangen en kunnen daders en faciliteerders effectief worden aangepakt.

De regio Rotterdam heeft de afgelopen jaren belangrijke stappen gezet in de gezamenlijke aanpak van mensenhandel. Met dit beleidskader 2027-2030 bouwen wij voort op dat fundament. We versterken de regionale samenwerking, investeren in bewustwording en signalering, verbeteren de bescherming van slachtoffers en zetten in op het stoppen en bestraffen van daders en faciliteerders.

Onze ambitie is helder: mensenhandel stoppen waar het voorkomt, maar vooral voorkomen waar het kan. Door samen te werken, verantwoordelijkheid te nemen en slachtoffers centraal te stellen, bouwen we aan een weerbare, veilige en rechtvaardige regio waarin uitbuiting geen plaats heeft.

Regionaal portefeuillehouder Mensenhandel

Eenheid Rotterdam

Inhoud

Voorwoord 2
Wat is mensenhandel? 4
Rol gemeente 6
Inzicht in de cijfers 8
Ambitie, doelstellingen en strategische opgaven 9
Vergroten van het inzicht in aard en omvang 10
Creëren van brede bewustwording 11
Verbeteren van signalering en meldingsbereidheid 12
Aanpak van mensenhandelaren en faciliteerders 14
Zorg, ondersteuning en opvang voor slachtoffers 16
Versterken ketensamenwerking 19

Wat is mensenhandel?

Mensenhandel is het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opnemen van personen door middel van dwang, misleiding of misbruik van een kwetsbare positie, met als doel uitbuiting.

Mensenhandel is een vorm van moderne slavernij waarbij sprake is van uitbuiting. Het gaat om arbeid of werkzaamheden die plaatsvinden in een situatie van dwang en/of afhankelijkheid. De uitbuiter verdient geld over de rug van de werker en mensenhandel kan voorkomen in alle sectoren en situaties waar geld wordt verdiend. De afhankelijkheidsrelatie kan zowel emotioneel als praktisch van aard zijn, bijvoorbeeld wanneer iemand niet vrij kan beschikken over zijn of haar identiteitspapieren of geld. Daders maken gebruik van slachtoffers voor persoonlijk gewin, vaak door middel van geweld, intimidatie of bedreiging. Mensenhandel vormt een ernstige schending van de mensenrechten en de menselijke waardigheid en kan voor slachtoffers ingrijpende gevolgen hebben.

Mensenhandel wordt vaak gepleegd binnen criminele samenwerkingsverbanden die misbruik maken van legale structuren en activiteiten. Daarom wordt mensenhandel beschouwd als een vorm van ondermijnende criminaliteit. Het is bovendien één van de zwaarste vormen van criminaliteit. Mensenhandel is een zogenoemd *haaldelict*: slachtoffers melden zich meestal niet uit zichzelf. Veel slachtoffers kunnen of durven geen aangifte te doen, of herkennen zichzelf (nog) niet als slachtoffer. Daarom moeten o.a. opsporingsinstanties actief en proactief op zoek gaan naar zowel slachtoffers als daders, net zoals bij andere vormen van ondermijnende criminaliteit.

Er zijn verschillende vormen van mensenhandel te onderscheiden:

- **Seksuele uitbuiting**: Hierbij wordt het slachtoffer gedwongen in de seksindustrie te werken. Dit kan doormiddel van gedwongen prostitutie, maar ook door het gedwongen verlenen van andere seksuele diensten.
- **Criminele uitbuiting**: Vindt plaats wanneer iemand gedwongen wordt om criminele feiten te plegen of om te bedelen. Denk aan drugshandel, misbruik van iemands bankrekening, gebruik van iemands woning voor drugsproductie, winkeldiefstal etc.
- **Arbeidsuitbuiting**: Arbeidsuitbuiting is het werven, vervoeren, overbrengen of huisvesten van een persoon met gebruik van dwang met als doel deze persoon uit te buiten. Het gaat dan om zulke erbarmelijke omstandigheden dat we kunnen spreken van mensonterende situaties en mensenhandel. Dwang, geweld, dreiging, afpersing, fraude en misleiding spelen vaak een rol.
- **Gedwongen orgaanhandel**: Hierbij wordt iemand gedwongen zijn of haar organen af te staan of ter beschikking te stellen. Deze vorm komt zo goed als niet in de landelijke cijfers terug en wordt momenteel ook niet expliciet meegenomen in de gemeentelijke aanpak.

In de herziene Europese richtlijn mensenhandel zijn de vormen mensenhandel recentelijk uitgebreid met:

- **Draagmoederschap:** Bij draagmoederschap bevalt een vrouw van een kind waarvan iemand anders de ouder wordt. Wie vrouwen dwingt of misleidt om draagmoeder te zijn, zal worden bestraft.
- **Uitbuiting van gedwongen huwelijken:** Een gedwongen huwelijk valt op zichzelf niet automatisch onder mensenhandel. Het betreft vooral situaties waarin er binnen het huwelijk sprake is van uitbuiting, bijvoorbeeld arbeids- of seksuele uitbuiting.
- **Uitbuiting van illegale adoptie**: In de nieuwe EU-richtlijn is niet nader gespecificeerd in welke gevallen illegale adoptie onder mensenhandel valt.

Mensenhandel is vastgelegd in het complexe en langste artikel uit het Wetboek van Strafrecht: artikel 273f Sr. Het fenomeen manifesteert zich in verschillende vormen van uitbuiting door middel van dwang met als doel financieel gewin voor de uitbuiter.

Artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht is de afgelopen jaren herzien. De wetswijziging is in 2023 voorbereid en geconsulteerd en vervolgens in april 2024 ingediend bij de Tweede Kamer. Op het moment van schrijven is het wetsvoorstel nog niet in werking getreden. Indien de herziening wordt aangenomen, wordt de strafbaarstelling van mensenhandel in Nederland zowel uitgebreid als vereenvoudigd. Daarmee kunnen daders eerder worden vervolgd, berecht en bestraft en kunnen slachtoffers beter worden beschermd.

Met de uitbreiding wordt het begrip *ernstige benadeling* als strafbaar feit geïntroduceerd. Het gaat hierbij om ernstige arbeidsmisstanden waarbij de bewijsdrempel voor arbeidsuitbuiting net niet wordt gehaald. Het doel daarvan is om kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt ruimere strafrechtelijke bescherming te bieden tegen een combinatie van bijvoorbeeld substantiële onderbetaling, onveilige arbeidsomstandigheden en ondermaatse huisvesting.

Daarnaast bevat het wetsvoorstel wijzigingen ten aanzien van seksuele uitbuiting. In de voorgestelde regeling hoeft bij slachtoffers van seksuele uitbuiting niet langer te worden bewezen dat sprake is van dwang wanneer het slachtoffer jonger is dan 21 jaar. Onder het huidige recht geldt deze bescherming voor personen jonger dan 18 jaar. Met deze wijziging beoogt de wetgever jongvolwassen slachtoffers beter te beschermen tegen uitbuiting.

Rol gemeente

Gemeentelijke rol in de aanpak mensenhandel

De taak van de gemeente in de aanpak vloeit voort uit een wettelijk kader. Gemeenten hebben een verbindende rol in de aanpak van mensenhandel en zijn verantwoordelijk voor preventie, signalering, handhaving, veiligheid en zorg, op basis van verschillende rollen:

- **Signaleerder:** gemeenten hebben een belangrijke rol in het herkennen en signaleren van mogelijke mensenhandel dankzij het dagelijkse contact met inwoners en ondernemers.
- **Beleidsmaker:** gemeenten zijn verantwoordelijk voor het opstellen van beleid voor een effectieve en sluitende aanpak van mensenhandel.
- **Regisseur van de integrale lokale aanpak:** gemeenten hebben een aandachtsfunctionaris mensenhandel aangewezen die regie voert en partijen bij elkaar te brengt, voor samenwerking in een lokale aanpak.
- **Verantwoordelijk voor passende opvang en hulpverlening:** gemeenten zijn verantwoordelijk voor de opvang van en hulpverlening aan slachtoffers van mensenhandel (lokaal en evt. regionaal) en re-integratie van ex-gedetineerden.
- **Handhaver:** gemeenten hebben een toezichthoudende en handhavende rol op basis van gemeentelijke regelgeving. Door controles en inzet van bestuurlijke instrumenten kunnen zij uitbuitingssituaties beëindigen en barrières opwerpen.

Wettelijk kader

Internationale, nationale en lokale regelgeving bieden een kader voor de aanpak mensenhandel. Gemeenten kunnen met hulp van een bestuurlijke aanpak en inzet van bestuurlijke instrumenten mensenhandel tegengaan. Een overzicht van de meest aangewezen regelgeving, bevoegdheden en bestuurlijke instrumenten.

Internationale kaders:

- Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (art.4): verbiedt slavernij en horigheid in elke vorm.
- Het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).
- Het Palermo Protocol: een VN-protocol inzake preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel uit 2000.
- EU-Handvest van de grondrechten: richtlijn (EU) 2024/1712 van het Europees parlement en de Raad inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers (artikel 5: verbod op slavernij en dwangarbeid).
- Verdrag van de Raad van Europa ter bestrijding van mensenhandel uit 2005.
- Het Istanbul Protocol: over effectief onderzoek en documentatie van marteling en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of straf. Dit is de eerste verzameling internationale richtlijnen voor de documentatie van marteling en de gevolgen daarvan.
- ILO-verdragen (Internationale Arbeidsorganisatie): inzake gedwongen arbeid en de afschaffing daarvan.

Nationale kaders:

- Artikel 19 van de Grondwet stelt dat elke Nederlander een vrije keuze heeft in arbeid. Ook wordt er benoemd welke regels er bestaan ter bescherming van mensen tijdens hun werk.
- Gemeentewet en Algemeen Plaatselijke Verordening: o.a. regulatie exploitatie, toezicht en vergunningverlening, toepassing van de wet Bibob.

- Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo): op grond hiervan zijn gemeenten verantwoordelijk voor de zorg en opvang van hun burgers en dus ook voor slachtoffers van mensenhandel.
- Jeugdwet: jeugdigen die slachtoffer zijn van mensenhandel vallen onder de reikwijdte van de Jeugdwet wanneer zij bescherming, begeleiding, behandeling of opvang nodig hebben. Gemeenten hebben een jeugdhulp plicht.
- Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml).
- Arbeidstijdenwet.
- Wet goed verhuurderschap.
- Huisvestingswet 2014.
- Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten (Wtta), regelt o.a. de vergunningsplicht voor uitzendbureaus.

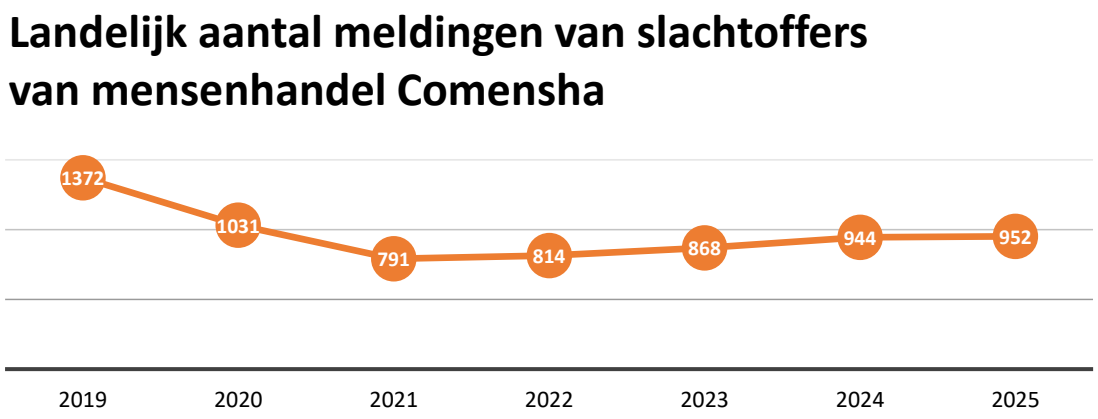
Inzicht in de cijfers

Landelijke cijfers

De Nationaal Rapporteur Mensenhandel stelt:

- Elk jaar zijn er naar schatting 5.000 slachtoffers van mensenhandel in Nederland.
- Slechts 1 op de 5 slachtoffers komt in beeld bij politie of hulpverlening.
- Ongeveer de helft van de slachtoffers van mensenhandel is slachtoffer van seksuele uitbuiting, 30% is slachtoffer van arbeidsuitbuiting en 15% van criminele uitbuiting.
- Een kwart van de slachtoffers is jonger dan 23 jaar.
- 28% van de slachtoffers wordt op een later moment opnieuw slachtoffer van mensenhandel of ander geweld.
- Extra kwetsbare groepen zijn:
    - Kinderen en jongeren
    - Migranten en asielzoekers
    - Mensen met een licht verstandelijke beperking

Deze schatting staat in contrast met het aantal meldingen mensenhandel dat bij Coördinatiecentrum tegen Mensenhandel (Comensha) binnenkomt. Opsporingsinstanties, lokale zorgpartijen en burgers kunnen vermoedens van mensenhandel melden bij Comensha, het landelijke registratiepunt. De Nationaal Rapporteur gebruikt deze cijfers om het aantal slachtoffers te monitoren.

Regionale cijfers

Bij het Expertisecentrum Seksualiteit Sekswerk en Mensenhandel (ESSM) van Stichting Humanitas wordt maatschappelijk werk geboden aan onder andere slachtoffers van mensenhandel. Ook wordt preventieve hulpverlening geboden aan personen in zorgelijke situaties. Sinds 2022 zijn alle gemeenten binnen de eenheid Rotterdam aangesloten op het Meld- en Adviespunt en de Zorgcoördinatie vanuit het ESSM. Het Meld- en Adviespunt is 7 dagen per week bereikbaar voor slachtoffers, naasten of professionals voor informatie, advies en het doen van meldingen.
Daarnaast worden er ook rechtstreeks meldingen gedaan bij de politie, de Nederlandse Arbeidsinspectie (NLA) en het Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC).

Jaarlijks verschijnt er een Regionale Monitor Mensenhandel voor de eenheid Rotterdam met daarin de regionale cijfers, trends en ontwikkelingen en initiatieven in de aanpak. Deze monitor geeft inzicht in de aard en omvang van mensenhandel in de regio Rotterdam.

Ambitie, doelstellingen en strategische opgaven

Met de regionale aanpak mensenhandel streven we naar het volgende maatschappelijk effect:

Een veilige, weerbare en rechtvaardige regio waarin mensenhandel wordt voorkomen, slachtoffers tijdig worden beschermd en ondersteund en daders en faciliteerders geen ruimte krijgen om mensenhandel te organiseren of in stand te houden.

Om dit maatschappelijk effect te realiseren, werken we aan de volgende doelstellingen:

- **Preventie en weerbaarheid versterken**
  We zetten in op preventie en het vergroten van de weerbaarheid van inwoners, ondernemers en bedrijven zodat minder mensen slachtoffer worden van mensenhandel. Daarmee dragen we bij aan een veilige regio die inwoners beschermt tegen mensenhandel en waarin iedereen veilig kan deelnemen aan het maatschappelijk leven.

- **Slachtoffers beschermen en ondersteunen**
  We streven ernaar slachtoffers zo vroeg mogelijk in beeld te krijgen door bewustwording, effectieve signalering en adequate meldingen te bevorderen. Slachtoffers ontvangen passende opvang, zorg en ondersteuning. Hiermee creëren we een regio waarin slachtoffers veilig zijn, kunnen herstellen en perspectief hebben op een volwaardige toekomst.

- **Daders en faciliteerders aanpakken**
  We streven naar een regio waarin mensenhandel geen ruimte krijgt. Door daders en faciliteerders vroegtijdig te signaleren, criminele processen te verstoren of effectief en duurzaam te stoppen en waar nodig bestuursrechtelijk, strafrechtelijk en fiscaal op te treden, maken we de regio zo onaantrekkelijk mogelijk voor criminelen. Daarmee versterken we de veiligheid en leefbaarheid in de regio en beperken we de ruimte voor ondermijnende criminaliteit.

- **Regionale samenwerking versterken**
  We werken intensief samen met gemeenten binnen de regio Rotterdam en met partners uit het zorg- en veiligheidsdomein. Hierdoor ontstaat een samenhangende en effectieve aanpak die het maatschappelijk effect van onze inspanningen vergroot en bijdraagt aan een veilige en veerkrachtige samenleving.

Strategische opgaven

Om deze doelstellingen en het beoogde maatschappelijk effect te realiseren, richten wij ons op de volgende strategische opgaven:

- Vergroten van het inzicht in de aard en omvang van mensenhandel.
- Creëren van brede bewustwording.
- Verbeteren van signalering en meldingsbereidheid.
- Intensiveren van de aanpak van mensenhandelaren en faciliteerders.
- Waarborgen van passende opvang, bescherming en ondersteuning voor slachtoffers.
- Versterken van de regionale en ketensamenwerking.

Deze opgaven vormen gezamenlijk de basis voor een duurzame en sluitende regionale aanpak van mensenhandel.

Vergroten van het inzicht in aard en omvang

De aanpak op mensenhandel start met het zicht hebben op de aard en omvang van de verschillende vormen van mensenhandel. Dit vereist een integrale samenwerking en goede informatiepositie van ketenpartners en de continuering en doorontwikkeling van de regionale monitor.

Een effectieve aanpak van mensenhandel begint bij zicht op het fenomeen. We moeten zicht blijven houden op de aard en omvang, actuele trends en modi operandi van mensenhandel in de regio Rotterdam, door elkaar te blijven informeren en beschikbare informatie met elkaar te delen. Informatie over mensenhandel is immers niet alleen beschikbaar bij partners in de veiligheidsketen, maar ook bij zorgpartners, maatschappelijke organisaties en andere private partijen.

Regionale Monitor Mensenhandel en fenomeenbeelden

De jaarlijkse Regionale Monitor Mensenhandel biedt inzicht in de aard, verschijningsvormen en omvang van mensenhandel binnen de regio. De monitor wordt sinds 2020 opgesteld op basis van informatie van diverse zorg- en veiligheidspartners en vormt een belangrijke basis voor bestuurlijke sturing. De uitkomsten worden jaarlijks besproken in het Regionaal Veiligheidsoverleg.

Een effectieve aanpak van mensenhandel vraagt om een sterke informatiepositie. Daarom investeren we niet alleen in de regionale monitor, maar ook in de ontwikkeling van fenomeenbeelden. Deze bieden verdiepend inzicht in criminele netwerken, daderstructuren, risicobranches, werkwijzen en locaties waar mensenhandel voorkomt. Het Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC) ondersteunt hierbij door signalen en informatie van partners te analyseren en te vertalen naar actuele beelden van het fenomeen.

De regionale monitor en fenomeenbeelden worden gebruikt voor gezamenlijke analyse en duiding van trends en ontwikkelingen door zorg-, veiligheids- en bestuurlijke partners. De opgedane inzichten helpen gemeenten en ketenpartners bij het bepalen van prioriteiten en het maken van effectieve beleidskeuzes. In het dynamische regionale actieplan kunnen accenten en interventies waar nodig worden aangepast aan actuele ontwikkelingen.

Het ESSM levert, net als Politie/Team Mensenhandel en andere ketenpartners, gegevens aan voor de regionale monitor. Daarnaast rapporteert het ESSM meldingen aan Comensha, het landelijke coördinatiecentrum tegen mensenhandel. Op deze wijze wordt bijgedragen aan beter inzicht in de aard en omvang van mensenhandel op zowel regionaal als landelijk niveau.

Bij de interpretatie van deze cijfers is terughoudendheid geboden. Een stijging van het aantal meldingen betekent niet automatisch dat het aantal slachtoffers toeneemt. Een toename kan juist duiden op een verbeterde signalering, grotere bewustwording en een hogere meldingsbereidheid, waardoor slachtoffers die voorheen buiten beeld bleven nu eerder worden herkend en geregistreerd.

Ambitie 2030

In 2030 beschikken gemeenten en ketenpartners over een actueel, gezamenlijk en data-gestuurd beeld van de aard, omvang en ontwikkelingen van mensenhandel in de regio. Door structurele monitoring, informatie-uitwisseling, fenomeenbeelden en duiding daarvan worden regionale en lokale prioriteiten bepaald en bijgesteld.

Creëren van brede bewustwording

Bewustwording vormt de basis van een effectieve aanpak van mensenhandel. Hoe eerder mensen signalen herkennen en weten hoe zij moeten handelen, hoe groter de kans dat slachtoffers tijdig in beeld komen en verdere uitbuiting wordt voorkomen. Dit vraagt om een continue investering in kennis, bewustwording en handelingsperspectief bij bestuurders, professionals, ondernemers en inwoners.

Campagnes en publieksbewustwording

Wij willen dat inwoners, ondernemers en professionals weten wat mensenhandel is, welke signalen daarbij horen en waar zij terecht kunnen met zorgen of vermoedens. Daarom zetten we actief in op publiekscampagnes en gerichte communicatie.

Speciale aandacht gaat uit naar sectoren, doelgroepen en locaties waar het risico op mensenhandel groter is. Denk hierbij aan branches waar arbeidsuitbuiting kan voorkomen, maar ook aan organisaties en bedrijven die – bewust of onbewust – een faciliterende rol kunnen spelen, zoals een hotel waar verschillende vormen van mensenhandel kunnen plaatsvinden. Door kennis en bewustwording binnen deze doelgroepen te vergroten, versterken we de maatschappelijke weerbaarheid en verkleinen we de ruimte voor uitbuiting.

We sluiten aan bij landelijke initiatieven, zoals Sluit Mensenhandel Uit, en besteden actief aandacht aan meldmogelijkheden, waaronder Meld Misdaad Anoniem (MMA). Vanuit de regionale samenwerking ondersteunen en stimuleren we gemeenten bij het inzetten van herkenbare communicatie-uitingen en campagnes.

Bewustwording binnen organisaties

Professionals spelen een sleutelrol in het herkennen van signalen van mensenhandel. Daarom investeren we in een structureel en regionaal afgestemd aanbod van trainingen, voorlichting en kennisdeling. Deze activiteiten richten zich op bestuurders, beleidsmakers en uitvoerende professionals binnen gemeenten, politie, openbaar ministerie, zorg- en veiligheidsprofessionals in het publieke domein en andere ketenpartners.

Naast basiskennis over mensenhandel besteden we aandacht aan de nieuwe verschijningsvormen én actuele ontwikkelingen, zoals online ronseling, hybride slachtofferschap en nieuwe wetgeving.

Door kennis en expertise voortdurend te actualiseren, vergroten we het vermogen van organisaties om signalen tijdig te herkennen en adequaat op te volgen. Regionale instrumenten, zoals de VR-experience, gezamenlijke trainingen en het gezamenlijke initiatief mensenhandel on tour worden hierbij actief ingezet.

Samenwerken aan maatschappelijke bewustwording

Mensenhandel is een maatschappelijk probleem dat alleen effectief kan worden bestreden wanneer verschillende sectoren en maatschappelijke organisaties samenwerken. Daarom zetten we in op het versterken van de samenwerking met maatschappelijke organisaties, onderwijsinstellingen, (jeugd)zorginstellingen en ondernemers.

Ambitie 2030

In 2030 herkennen inwoners, ondernemers, bestuurders en professionals de signalen van mensenhandel beter, weten zij welke rol zij hebben in de aanpak en waar zij terecht kunnen met zorgen of vermoedens. Bewustwording is structureel verankerd binnen organisaties en risicobranches, waardoor de maatschappelijke weerbaarheid tegen mensenhandel is vergroot.

Verbeteren van signalering en meldingsbereidheid

Het is belangrijk dat professionals en inwoners weten waar zij terecht kunnen met signalen van mensenhandel, zodat deze adequaat opgepakt en doorgezet worden.

Signaleren

Door gebrek aan kennis worden signalen van mensenhandel niet altijd opgemerkt en worden slachtoffers van mensenhandel niet altijd als zodanig herkend, met als gevolg dat ze mogelijk blijvend worden uitgebuit en de bescherming mislopen waar ze recht op hebben. Naast bewustwording over de problematiek, is het belangrijk om professionals te trainen op het leren herkennen van signalen mensenhandel en om de interne meldroute onder de aandacht te brengen.
In trainingen wordt o.a. aandacht besteed aan:

- Kennis van de verschillende vormen van mensenhandel
- Het (her)kennen van signalen van uitbuiting
- Het toepassen van handelingsperspectieven
- Het gebruik van interne en regionale meldroutes
- Het effectief melden van signalen

Melden

Het is belangrijk dat signalen van mensenhandel laagdrempelig gemeld kunnen worden.
Inwoners en ondernemers worden aangespoord om signalen van mensenhandel te melden bij Meld Misdaad Anoniem (MMA) of door direct contact op te nemen met de Politie of Nederlandse Arbeidsinspectie (NLA).

Iedere gemeente heeft een **interne meldroute**. Deze interne meldroute is ingericht op de lokale situatie en kan dus per gemeente verschillen. Waar mogelijk worden signalen vanuit de interne meldroute door de gemeentelijke aandachtsfunctionaris opgepakt en afgehandeld.

Voor **aandachtsfunctionarissen** is er een regionale meldroute. Via deze route kunnen zij rechtstreeks schakelen met partners zoals de politie, het RIEC, de NLA en het Regionaal Meld- en Adviespunt Mensenhandel van het ESSM. Dit meld- en adviespunt is zeven dagen per week bereikbaar voor slachtoffers, naasten en professionals voor advies, ondersteuning en het doen van meldingen.

Voor verschillende beroepsgroepen geldt bovendien de wettelijke **meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling**. Deze meldcode is ook van toepassing op signalen van mensenhandel en ondersteunt professionals bij het zorgvuldig afwegen van vervolgstappen wanneer een mogelijk slachtoffer in beeld komt. De meldcode geldt voor (externe) professionals die werkzaam zijn in de sectoren: gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp en justitie. Deze meldcode geldt dus ook voor leraren, huisartsen en andere hulpverleners. Medewerkers die onder de meldcode vallen moeten beslissen of zij een melding doen bij Veilig Thuis als er een vermoedelijk slachtoffer in beeld is.

Van signaal naar casuïstiek

Wanneer signalen aanleiding geven voor een vermoeden van uitbuiting, is het belangrijk dat snel en zorgvuldig wordt bepaald welke opvolging nodig is. Aandachtsfunctionarissen maken deze afweging in nauwe samenwerking met betrokken zorg- en veiligheidspartners. Hierdoor gaan zo min mogelijk signalen verloren en kan maatwerk worden geleverd.

Afhankelijk van de aard en ernst van het signaal kan worden gekozen voor verschillende vervolgtrajecten:

- **Een zorgtraject**, waarbij een slachtoffer wordt toegeleid naar het Meld- en Adviespunt Mensenhandel van het ESSM en, indien nodig, zorgcoördinatie wordt ingezet.
- **Een gecombineerd zorg- en opsporingstraject**, waarbij de zorgcoördinator de ondersteuning van het slachtoffer organiseert en het Team Mensenhandel van de politie of de Nederlandse Arbeidsinspectie verantwoordelijk is voor de strafrechtelijke opvolging. Bij complexe of domeinoverstijgende problematiek kan procesregie worden belegd bij het Zorg- en Veiligheidshuis.
- **Een ondermijnings- of georganiseerde-criminaliteitsaanpak**, waarbij signalen worden ingebracht binnen het RIEC-samenwerkingsverband om een integrale aanpak van betrokken netwerken, faciliteerders en criminele structuren mogelijk te maken.

Ambitie 2030

In 2030 worden signalen van mensenhandel eerder herkend, actief gedeeld en adequaat opgevolgd. Professionals beschikken over voldoende kennis, handelingsperspectieven en duidelijke meldroutes om signalen om te zetten in passende acties. Inwoners en ondernemers weten waar zij terecht kunnen met vermoedens van mensenhandel, waardoor slachtoffers sneller in beeld komen en passende bescherming en ondersteuning ontvangen.

Aanpak van mensenhandelaren en faciliteerders

We maken de regio zo onaantrekkelijk mogelijk voor mensenhandelaren en faciliteerders door barrières op te werpen, criminele netwerken te verstoren en waar nodig bestuursrechtelijk, strafrechtelijk en fiscaal op te treden. Daarmee versterken we de veiligheid en leefbaarheid in de regio en beperken we de ruimte voor ondermijnende criminaliteit.

Dadergerichte aanpak

De aanpak van mensenhandelaren en faciliteerders richt zich zowel op het voorkomen van daderschap als op het signaleren, stoppen en bestraffen van bestaande uitbuitingssituaties. Politie, Openbaar Ministerie, en de Nederlandse Arbeidsinspectie vervullen hierin een primaire rol. Gemeenten dragen hieraan bij door het vergroten van de weerbaarheid, het inzetten van bestuurlijke instrumenten en het opwerpen van barrières tegen criminele activiteiten.

Gemeenten hebben een beginselplicht tot handhaven. Tijdens de uitvoering van handhavende taken kan mensenhandel worden geconstateerd. Een richtinggevend **handhavingskader** ondersteunt de manier waarop invulling gegeven kan worden aan proactief toezicht, vergunningsverlening, bestuurlijke maatregelen en samenwerking met partners. Daarbij is ruimte voor lokale verschillen in problematiek en prioriteiten. De regionale aanpak biedt een gezamenlijke basis, terwijl gemeenten maatwerk kunnen toepassen op basis van lokale risico's, fenomenen en signalen.

Binnen de dadergerichte aanpak hebben we expliciet aandacht voor hybride daderschap. Met name bij criminele uitbuiting komt het voor dat personen die strafbare feiten plegen tegelijkertijd zelf slachtoffer zijn van dwang, manipulatie of uitbuiting. Een zorgvuldige afweging tussen zorg en strafrecht is daarom essentieel.

Daarnaast vragen digitalisering en internationalisering om een verbreding van de aanpak. Mensenhandel vindt steeds vaker plaats via online platformen, sociale media en internationale netwerken. Daarom investeren we in kennis en samenwerking om ook digitale en grensoverschrijdende vormen van mensenhandel eerder te herkennen en effectiever aan te pakken.

Toezicht en handhaving

Toezicht en handhaving zijn een belangrijk spoor in de aanpak van mensenhandel. Proactief toezicht houden bij risicobranches en risicogroepen en strafrechtelijk en bestuurlijke opvolging bij misstanden zijn hier voorbeelden van. Bestuurs- en strafrecht vullen elkaar aan en de samenwerking hiertussen is onmisbaar in een effectieve aanpak. De politie heeft een toezichthoudende taak op grond van de vreemdelingenwet en een opsporingstaak ter handhaving van de rechtsorde in de bestrijding van mensenhandel. De gemeente heeft een toezichthoudende taak bij onder andere het controleren van gemeentelijke vergunningsplicht van seksbedrijven op grond van de APV, maar bijvoorbeeld ook bij handhavende taken op basis van de wet goed verhuurderschap, BRP en/of de Omgevingswet en vanaf 2027 art 273fa Sr. Bestuursrechtelijke instrumenten kunnen (in tegenstelling tot strafrechtelijke instrumenten) vaak al eerder worden ingezet als op te werpen barrière.

Regionaal Controle Team Mensenhandel

Het Regionaal Controleteam Mensenhandel (RCTM) is een multidisciplinair team, gecoördineerd door het RIEC, met speciaal daarvoor getrainde (aangewezen) gemeentelijk toezichthouders, toezichthouders vanuit het Regionaal Operationeel Bestuurlijk Team (ROBT) en de Politie/Team Mensenhandel.

Door integrale controles op de seksbranche wordt de gezamenlijke informatiepositie versterkt en kan afhankelijk van een aangetroffen situatie bepaald worden of deze vanuit bestuursrechtelijk of strafrechtelijk opvolging moet krijgen.
In de komende beleidsperiode zetten we in op verdere versterking en doorontwikkeling van het RCTM. Daarbij streven we naar actieve deelname bij het aanbrengen van signalen en bestuurlijke opvolging van alle regiogemeenten.

Privacy en gegevensdeling

Zodra signalen aanleiding geven voor een integrale aanpak, is het noodzakelijk dat relevante informatie zorgvuldig wordt gedeeld en verwerkt binnen de geldende wettelijke kaders.

Het RIEC vervult hierin een belangrijke rol door signalen van ondermijnende en georganiseerde criminaliteit te analyseren, partners bij elkaar te brengen en casuïstiek te ondersteunen binnen de daarvoor ingerichte overleg- en samenwerkingsstructuren. Hierdoor kunnen verbanden tussen signalen, personen, locaties en criminele netwerken beter worden gelegd en kan een integrale aanpak worden ontwikkeld.

De verwerking van persoonsgegevens vindt plaats overeenkomstig de Wet gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS), het Besluit gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (BGS), regionale samenwerkingsafspraken en de overige geldende privacywetgeving.

Ambitie 2030

In 2030 vormt de regio Rotterdam een onaantrekkelijke omgeving voor mensenhandelaren en faciliteerders. Door de gecombineerde inzet van bestuurlijke, strafrechtelijke en fiscale interventies verstoren we criminele netwerken. Door een informatie-gestuurde en barrière-gestuurde aanpak worden criminele netwerken sneller gesignaleerd en duurzaam verstoord, zowel in de fysieke als de digitale leefomgeving.

Zorg, ondersteuning en opvang voor slachtoffers

Voorkomen van slachtofferschap onder andere door het versterken van de weerbaarheid en het opwerpen van preventieve barrières. Als er toch slachtoffers worden gemaakt, is de ondersteuning voor hen toegankelijk, laagdrempelig en slachtoffergericht.

Zorg en ondersteuning

Slachtoffers van mensenhandel hebben recht op bescherming, opvang, zorg en ondersteuning. Deze rechten zijn vastgelegd in internationale verdragen en gelden ongeacht nationaliteit of verblijfsstatus. Gemeenten hebben hierin een belangrijke verantwoordelijkheid. In beginsel is de gemeente van inschrijving verantwoordelijk voor de opvang en ondersteuning van slachtoffers. Wanneer geen woonplaats kan worden vastgesteld, ligt deze verantwoordelijkheid bij de gemeente waar het slachtoffer wordt aangetroffen. Slachtoffers zonder verblijfsvergunning die aangifte van mensenhandel doen, krijgen een tijdelijke verblijfsvergunning toegekend (een B8-vergunning). De belangrijkste voorwaarden zijn het doen van aangifte en het afwachten van het politieonderzoek.

De ondersteuning aan slachtoffers richt zich niet alleen op veiligheid en stabiliteit, maar ook op herstel, zelfredzaamheid en het voorkomen van herhaald slachtofferschap. Hierbij wordt maatwerk geboden, passend bij de persoonlijke situatie, behoeften en veiligheidsrisico's van het slachtoffer.

Opvang

Veilige opvang vormt een essentiële voorwaarde voor herstel. Opvang biedt slachtoffers rust, bescherming en de mogelijkheid om, samen met betrokken professionals, te werken aan vervolgstappen richting een stabiele toekomst. Slachtoffers die rechtmatig in Nederland verblijven of een tijdelijke verblijfstatus hebben, kunnen gebruikmaken van begeleiding en opvang van het ESSM. Het ESSM organiseert zorg en opvang voor vrouwen van 18 jaar en ouder. Slachtoffers van mensenhandel kunnen terecht bij het ESSM. Het ESSM heeft verschillende opvangplekken:

- Twee noodbedden voor slachtoffers van mensenhandel binnen de politie-eenheid Rotterdam. Team Mensenhandel van de politie en de KMAR kunnen hiervan gebruikmaken wanneer een slachtoffer direct uit een uitbuitingssituatie wordt gehaald en er nog geen reguliere opvangplek beschikbaar is. Het noodbed biedt tijdelijke opvang totdat passende vervolgopvang is geregeld.
- Opvangplekken voor slachtoffers uit Rotterdam.
- Regiobedden voor slachtoffers uit andere gemeenten uit de regio Rotterdam-Rijnmond en Zuid-Holland Zuid dan Rotterdam.
- Voor internationale slachtoffers zonder verblijfstatus is landelijke de Categorale Opvang voor Slachtoffers van Mensenhandel (COSM) georganiseerd. Het ESSM faciliteert deze opvang voor vrouwen in samenwerking met Comensha. Voor mannelijke slachtoffers is een COSM-locatie beschikbaar in Drenthe.
- Het ESSM beschikt over landelijke opvangplekken voor slachtoffers mensenhandel met multiproblematiek (OMM), zoals ernstige GGZ-problematiek, verslaving, trauma of persoonlijkheidsproblematiek. Comensha maakt de selectie voor plaatsing op deze bedden.
- Momenteel loopt er een pilot bij het ESSM met een mannenbed (18+), deze biedt één plek voor een mannelijk slachtoffer uit de regio.

Via de NLA zijn er crisisopvangplekken beschikbaar voor slachtoffers van arbeidsuitbuiting. Deze plekken zijn er momenteel niet in de politie-eenheid Rotterdam. Wanneer slachtoffers uit een gemeente uit onze regio op deze landelijke plekken worden geplaatst, is de gemeenten van inschrijving of van uitbuiting (bij geen inschrijving) verantwoordelijk voor de vervolgopvang wanneer een tijdelijke vergunning (B8-vergunning) is toegekend.

Jeugdigen

Minderjarige slachtoffers van mensenhandel worden voornamelijk ondersteund via de Jeugdwet. Via het Landelijk Transitiearrangement (LTA) blijft specialistische jeugdhulp, waaronder opvang en behandeling van slachtoffers van seksuele uitbuiting, landelijk toegankelijk en duurzaam gefinancierd via afspraken tussen de VNG en gespecialiseerde zorgaanbieders. Het ESSM biedt wel preventieve en/of ambulante trajecten bij (mogelijke) minderjarige slachtoffers.

Aandacht voor knelpunten en doorontwikkeling

De afgelopen jaren is veel geïnvesteerd in opvang en ondersteuning, maar tegelijkertijd bestaan er nog uitdagingen binnen de keten. Zo stagneert de doorstroom naar passende vervolgzorg regelmatig, waardoor slachtoffers langer dan gewenst in de opvang verblijven. Ook zijn er knelpunten rondom opvangcapaciteit voor mannen, gezinnen, minderjarigen en slachtoffers met complexe problematiek.
In de komende beleidsperiode zetten we daarom in op een betere aansluiting tussen opvang, begeleiding en vervolgzorg. We onderzoeken hoe beschikbare opvangcapaciteit flexibeler en effectiever kan worden ingezet en versterken de samenwerking tussen gemeenten, zorgaanbieders en landelijke voorzieningen. Daarnaast sluiten we aan bij landelijke ontwikkelingen, zoals het Nationaal Verwijsmechanisme Mensenhandel, om slachtoffers sneller naar passende hulp en ondersteuning toe te leiden

Zorgcoördinatie

Slachtoffers van mensenhandel krijgen vaak te maken met verschillende organisaties, procedures en hulpverleningstrajecten. Om te voorkomen dat slachtoffers tussen wal en schip raken, is voor alle gemeenten binnen de regio de zorgcoördinatie belegd bij het ESSM. Door zorgcoördinatie centraal te organiseren ontstaat een samenhangende en slachtoffergerichte aanpak waarin veiligheid, herstel en continuïteit van zorg gewaarborgd zijn. De zorgcoördinatie aan slachtoffers van mensenhandel wordt opgepakt door gespecialiseerde maatschappelijke werkers en op de opvang door pedagogische hulpverleners. De volgende taken zijn onderdeel van het zorgaanbod en takenpakket van zorgcoördinatie:

Zorgcoördinatie
- Informatievoorziening aan en belangenbehartiging voor de cliënten.
- Toeleiding en coördinatie van de hulpverlening per (mogelijk) slachtoffer.
- Monitoring van de trajecten.

Ketenpartner
- Contact onderhouden met betrokken ketenpartners en adviseren externe partijen/organisaties.
- Veiligheidsinschatting (i.s.m. Politie/Team Mensenhandel) maken op basis van verhaal slachtoffer.
- Rapportage van cijfers aan Comensha.

Procesregie
- Procesregie op het uitbuitingsdeel
- Het verstrekken van advies en informatie aan professionals passend bij de casuïstiek.

Preventie
- Het geven van voorlichting en deskundigheidsbevordering in de regio.

Ambitie 2030

In 2030 ontvangen slachtoffers van mensenhandel tijdig passende bescherming, opvang, zorg en ondersteuning, ongeacht leeftijd, geslacht, achtergrond of verblijfsstatus. De hulpverlening is toegankelijk, slachtoffergericht en sluit aan bij complexe ondersteuningsbehoeften, waardoor slachtoffers veilig kunnen herstellen en perspectief krijgen op een duurzame toekomst.

Versterken ketensamenwerking

De aanpak van mensenhandel vraagt om een nauwe samenwerking tussen gemeenten, zorgorganisaties, veiligheidspartners, maatschappelijke instellingen en andere betrokken partijen. Om deze samenwerking te versterken beschikt de regio over een vaste overlegstructuur, een regionaal beleidsregisseur mensenhandel en lokale aandachtsfunctionarissen binnen alle gemeenten.

De regionale samenwerking is op vier niveaus georganiseerd: bestuurlijk, strategisch, tactisch en operationeel.

Bestuurlijke samenwerking

Het **Regionaal Veiligheidsoverleg (RVO)** vormt het bestuurlijke gremium voor de regionale aanpak van mensenhandel. Vanuit het RVO is een regionaal portefeuillehouder mensenhandel aangewezen die bestuurlijk richting geeft aan de aanpak, het onderwerp onder de aandacht houdt en de verbinding legt tussen de verschillende gemeenten en partners. Jaarlijks wordt de voortgang van de regionale aanpak besproken en vindt bestuurlijke afstemming plaats over ontwikkelingen, prioriteiten en gezamenlijke opgaven.

Strategische samenwerking

De **Regionale Tafel Mensenhandel** is verantwoordelijk voor de strategische ontwikkeling, monitoring en borging van de regionale aanpak. Aan deze tafel komen managementvertegenwoordigers van de centrumgemeenten Dordrecht en Rotterdam, veiligheidsorganisaties, zorgpartners en andere relevante stakeholders samen om richting te geven aan de aanpak en gezamenlijke prioriteiten vast te stellen. Daarnaast bevordert de regionale tafel de uitwisseling van kennis, signalen en ontwikkelingen en vormt zij de schakel tussen regionale en landelijke ontwikkelingen. Waar nodig worden vastlopende casussen op procesniveau besproken en doorbroken. De Regionale Tafel Mensenhandel komt minimaal twee keer per jaar bijeen onder voorzitterschap van de regionaal portefeuillehouder mensenhandel.

Tactische samenwerking

De uitvoering van de strategische afspraken wordt voorbereid en ondersteund binnen het **Regionaal Platform Mensenhandel**. Dit platform bestaat uit vertegenwoordigers van gemeenten en samenwerkingspartners die actief betrokken zijn bij de aanpak van mensenhandel. Het platform fungeert als verbindende schakel tussen beleid en uitvoering, bereidt besluitvorming voor en werkt opdrachten uit die voortkomen uit de Regionale Tafel Mensenhandel.

De **Regionaal Beleidsregisseur Mensenhandel**, ondergebracht bij de VeiligheidsAlliantie regio Rotterdam (VAR), fungeert als spin in het web tussen de gemeenten uit de eenheid en de samenwerkingspartners en heeft de volgende taken:

- Is aanjager en coördinator van de regionale aanpak mensenhandel.
- Is ketenregisseur (op procesniveau) bij vastlopende zaken.
- Is op de hoogte van de lokale, regionale en landelijke ontwikkelingen op het gebied van mensenhandel en deelt de gemeentelijke ‘good practices’ binnen de regio.
- Onderhoudt de relevante netwerken, ondersteunt de bestuurlijk portefeuillehouder mensenhandel, het regionale platform en de regionale tafel mensenhandel en adviseert de bestuurders op strategische onderwerpen.
- Is lid van het (RIEC) opgaveteam Mensenhandel/Mensensmokkel.
- Neemt deel aan landelijke overleggen met o.a. de VNG en het CCV.

Operationele samenwerking

Iedere gemeente heeft (sinds 2020) een **aandachtsfunctionaris mensenhandel**. De aandachtsfunctionarissen ontmoeten elkaar minimaal één keer per jaar om in het **Netwerk Aandachtsfunctionarissen Mensenhandel** kennis en ervaringen uit te wisselen. De regionale beleidsregisseur is de voorzitter van het regionaal overleg voor aandachtsfunctionarissen.
De aandachtfunctionaris heeft de volgende taken:

- Zet binnen de gemeente aan tot bewustwording en voorlichting van zowel zijn collega's als andere professionals in de gemeente die mogelijk met slachtoffers in contact komen.
- Is het aanspreekpunt voor collega's die mogelijke signalen van mensenhandel hebben waargenomen en is daarbij onderdeel van de interne meldroute.
- Denkt mee over signalen, is de verbindende schakel, zowel binnen gemeentelijk als met samenwerkingspartners zoals RIEC, NLA en zorgdomein. Houdt ook de signalen/casussen bij, om zo (in samenwerking met de ketenpartners) meer zicht te krijgen op de lokale verschijningsvormen van mensenhandel.
- Is bekend met de bestuurlijke mogelijkheden om barrières tegen mensenhandel op te werpen.
- Staat in nauw contact met de zorgcoördinator mensenhandel. De zorgcoördinator mensenhandel is bekend met de instanties waar slachtoffers van mensenhandel terecht kunnen en is aanspreekpunt voor deze instanties.
- Levert input en/of houdt het beleid up-to-date en onderhoudt de verbinding met de partners vanuit zowel de zorg-als de veiligheidshoek en maakt hier samenwerkingsafspraken mee. De aandachtfunctionaris is de verbindende schakel tussen zorg en veiligheid binnen de gemeenten.

Versterken Ketenaanpak Criminele Uitbuiting

Op initiatief van gemeente Rotterdam, hebben het OM, Politie/Team Mensenhandel, ESSM, FIER en VAR een gezamenlijk 'Handelingskader Versterken Ketenaanpak tegen Criminele Uitbuiting' opgesteld. De aanpak kent drie doelstellingen:

- Het voorkomen of terugdringen van online en offline ronselen van minderjarigen om misdrijven te plegen, door hier effectieve interventies op in te zetten.
- Het inzetten van effectieve interventies op zorg en opvang van minderjarigen en meerderjarigen die slachtoffer criminele uitbuiting zijn, om uitvoering te geven aan de rechten die slachtoffers hebben en om herhaald slachtofferschap te voorkomen.
- Het delen van trends, ontwikkelingen en signalen rondom criminele uitbuiting om verbanden te leren en de integrale aanpak te verbeteren en effectiviteit van interventies te vergroten.

In de beleidsperiode 2027-2030 zetten we in op een verdere regionale implementatie van deze werkwijze, waarbij gebruik wordt gemaakt van de bestaande overlegstructuren, netwerken en samenwerkingsverbanden binnen de regionale aanpak mensenhandel.

Ambitie 2030

In 2030 werken gemeenten en ketenpartners vanuit een gezamenlijke verantwoordelijkheid, gedeeld handelingskader en sterke onderlinge verbinding aan de aanpak van mensenhandel. Door effectieve samenwerking tussen zorg-, veiligheids-, bestuurs- en maatschappelijke partners ontstaat een sluitende keten waarin signalen, interventies en ondersteuning naadloos op elkaar aansluiten.